

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Europa Workintense spol. s r.o.**, IČ 64942457
sídlem Štěpánská 704/61, Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Janem Langmeierem
sídlem Na bělidle 997/15, Praha 5

proti

žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2023, č. j. 2574/1.30/21-7, sp. zn. S6-2020-179,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj (dále také jen „*inspekce*“) ze dne 23. 9. 2022, čj. 7489/6.30/20-18. Ve správním řízení byla žalobci pravomocně uložena pokuta ve výši xxxxx Kč podle ust. § 140 odst. 4 písm. f) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o zaměstnanosti*“), a to za skutek, že umožnil výkon nelegální práce ve smyslu ust. § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti cizinci v období od 17. 1. 2019 do 1.

3. 2019 jako stavebních prací s místem výkonu práce jinde, než ve vydaném povolení k zaměstnání, a když stavební práce rovněž nebyly součástí povolení k zaměstnání (podrobnější popis skutku je ve výroku prvostupňového správního rozhodnutí). Tím žalobce spáchal přešupek podle ust. § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Rovněž mu byla uložena povinnost hradit náklady řízení paušální částkou.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, případně upuštění od uloženého trestu. V žalobě uvedl, že se žalovaný nevypořádal s tvrzením žalobce, že tato osoba pouze pomáhala v rámci své pracovní činnosti montérům sádrokartonu a plnila pracovní úkoly při obsluze strojů a zařízení, tedy o činnost pomocníka dělníka ve výrobě, a nikoliv zednické práce. V této souvislosti poukazuje na vymezení pracovní pozice „Ostatní pomocní pracovníci ve výrobě“ z CZ - ISCO 9329. Pokud žalovaný a inspekce zaujali odlišné stanovisko, které opírají o předmět objednávek, měla být tato osoba vyslechnuta, aby se vlastními slovy vyjádřila, jaká byla náplň její práce. Tento důkaz nebyl proveden a v odůvodnění jeho neprovedení nebylo vypořádáno. Jedná se tak o postup v rozporu s principem materiální pravdy ve správním řízení. K závěru žalovaného ohledně neprovedení tohoto výsledku poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2019, sp. zn. II. ÚS 968/18, a ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94. Opomenutí tohoto dokazování považuje pro posouzení věci za klíčové. Návrh výroku rozsudku týkající se moderace trestu konkrétně zdůvodněn není.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž odkázal obsahově na odůvodnění napadeného rozhodnutí a průběh správního řízení. Osoba, která práce vykonávala, vykonávala práce jiné, než v povolení, tedy přepravu sádrokartonu a stavebního materiálu, jeho nakládání a vykládání, čištění strojů a příprava nástrojů pro přípravu a pokládání či instalaci sádrokartonů, nakládání a vykládání stavebního materiálu a jeho přepravu po staveništi, což je rozdíl od prací ve výrobě, kde se materiál vyrábí. K neprovedení důkazu výsledkem svědka odkázal na odůvodnění rozhodnutí.

[4] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že částečně odkazuje na odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje. Osoba, která práce namíste vykonávala, měla vydané povolení pro druh práce „Pomocní dělníci ve výrobě“ CZ-ISCO 93292, oproti tomu podle zjištění policie ze dne 15. 4. 2019 montovala dne 25. 2. 2019 sádrokartonový systém, z dalších dokladů ze správního spisu (docházka, cestovní příkazy) bylo zjištěno, že tato osoba tuto práci vykonávala v období uvedeném v popisu skutku. Charakter práce byl dostatečně prokázán z dokladů založených ve správním spise.

[5] V odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobce byl dodavatelem prací pro další společnost, o čemž svědčí mj. objednávka od této společnosti, kde předmětem plnění jsou stavební práce a kde je uveden položkový rozpočet zednických prací, a kde sám žalobce ve vyjádření ze dne 2. 9. 2019 uvádí, že se jedná o objednávku, na jejímž základě třetí osoba prováděla montáž sádrokartonového systému ve FN Plzeň, na což navazuje faktura ze dne 26. 2. 2019, kde jsou fakturovány „zednické

činnosti“. Není tak pochyb, že třetí osoba vykonávala práce ve stavebnictví, nikoliv ve výrobě.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[7] Žalobce porušil své povinnosti, pokud zaměstnával třetí osobu na shora uvedené stavbě. Pokud povolení k výkonu práce neobsahovalo práce ve stavebnictví, je nerozhodné, o jaké pomocné práce se jednalo. Sám žalobce v žalobě, když částečně cituje obsah CZ – ISCO 9329, sám uvádí, že se jedná o pracovníky ve výrobě, nikoliv ve stavebnictví. Pokud právo tyto činnosti rozděluje, musí to žalobce respektovat a zaměstnávat pouze takovou osobu, která tuto činnost může vykonávat.

[8] K druhému žalobnímu bodu soud uvádí, že provést výslech této třetí osoby bylo nadbytečné, neboť právně významné skutečnosti byly zjištěny z jiných podkladů (objednávka prací, faktura vydaná žalobcem, docházka, cestovní příkazy). Právně významnou skutečností v tomto případě je výkon práce, a ten těmito podklady zjištěn byl. Výslech svědka – osoby, která práce vykonávala – je pak již za tohoto stavu nadbytečný, a inspekce nijak nepochybila, pokud jej neprovedla. Soud rovněž nedospěl k závěru, že by neprovedení tohoto důkazu nebylo odůvodněno, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 5 je konkrétně zdůvodněno, proč nebylo řízení dalšími podklady doplňováno.

[9] Shora uvedené právní hodnocení bylo provedeno podle dostatečně zjištěného skutkového stavu, není tedy v rozporu s principem materiální pravdy.

[10] S ohledem na výše uvedené pak není důvodný ani odkaz na judikaturu Ústavního soudu, neboť tyto závěry nemohou být na tuto souzenou věc použity.

[11] Návrh na moderaci uložené pokuty není vůbec odůvodněn, proto se jím soud nemůže věcně zabývat.

[12] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[13] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 12. října 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu